

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

DIRECTOR:
Dr. DIONISIU BENE
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazit și în Românul
necinst și înstrăinat.”

Apăre sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Inst. și fabrici — — — Lei 500

Intrunirea L. A. N. C. din culoarea de Verde din București.

In sala „Marna” din calea Griviței a fost Duminică o întrunire a Ligii Apărării Naționale Creștine, la care au luat parte foarte mulți cetățeni din culoarea de Verde.

D. Apostolescu comerciant, șeful sectorului, a criticat sistemul de infiltrație al străinilor în toate domeniile: comerț, industrie, agricultură, și aproape în toate instituțiile economice.

Liga Apărării Naționale Creștine nu-i un partid, ci un organ național care se ridică deasupra luptelor politice și de clasă.

D. V. Prăjescu-Roman econom a protestat de asemenea contra procedeele politicianiste, sacrificându-se intereselor mari ale neamului, pentru îngăduința vinovate față de unele minorități.

In haosul de astăzi, alegerea dela Roman este semnificativă: în masele poporului, ideile Ligii sunt primite cu entuziasm.

D. Păncu-iași inv. speră într-un viitor mai bun, pentru că tineretul stie să răspundă chemărilor mari și mai ales, e conștient de răspunderea ce o are față de viitorul țării.

Studentimea să nu facă politică de partid, ci politică națională și creștină.

Propune mai multe măsuri de ordin economic în ce privește tariful vamal luxul, exportul, impozitele și dobânzile exagerate.

D. P. Tamarș muncit. din partea muncitorilor din fabrici, aduce salutul lor, căci sunt alături de această mișcare.

Arată mizeria în care se sbat muncitorii din cauza străinilor.

D. Florea Cazan funcț. din partea Uniunii funcționarilor comerciali, salută conducerea Ligii naționale.

D. Dr. V. Emilian medic, vice-președinte al tineretului Ligii, a protestat împotriva guvernului și a deputaților săi, cari apără interesele a 239 de fabricanți de spirit contra a trei milioane de români cultivatori de vi și pomi.

Arată ravagiile alcoolului falsificat, cari vin să completeze propaganda comunistă și întregul cortegiu de nenorociri abătute asupra țării.

D-na Diamandy din partea femeilor române, a arătat rolul pe care îl are femeia română ca mamă și educatoare a sufletului național.

Regretă că numai o parte din presă simte românește.

A făcut apel la studenți și studențe să se ducă la țară și să facă operă de luminare și însă-nătoșire morală.

D. Romulus Damian adv., aduce mulțumiri alegătorilor din Roman pentru cinstea de a fi ales de deputat pe dl A. C. Cuza, președinte suprem al L. A. N. C.

D. ing. Florescu inspector silvic, fost deputat, arată, cum au luptat parlamentarii Ligii în Camera averescând.

Străinii au acaparat petrolul și sunt gata, în urma legii d-lui Mihalache, să pună mâna și pe o mare parte din pământurile țărănești.

Jaful fostului subsecretar de Stat, în pădurile Statului, s'a făcut tot în folosul unor jidani, după cum multe păduri din nordul Moldovei au încăput pe mâna unor societăți jidovești, cari au păgubit Statul cu sute de milioane.

D. prof. Vlădescu a adus omagii d-lui Cuza, care a rezistat dărzi și la tentații și la amenințări. Apoi s'a plâns că din birourile ministerului de instrucție se dau ordine de modul cum trebuie să se întocmească manualele didactice, ca să nu supere pe străini.

Preotul Popescu-Mozanceni: Trebuie să se rostească și cuvântul răspicat al preoților în această mare luptă pentru unitatea spirituală a neamului.

Sunt parohii în București cari nu mai au nici un creștin. Să luăm biciul și să gonim samsarii și străinii din templul românismului.

D. A. C. Cuza a citit două telegrame adresate d-lui M. Manea, pres. org. L. A. N. C. Roman și familiei defunctului doctorand Ionescu.

La Paris, Liga drepturilor omului a ținut o întrunire de protestare contra persecuțiilor din România, în vestita sală Wagram. Intrunirea de azi, la care au venit reprezentanții tuturor categoriilor sociale, este cel mai bun răspuns.

D-sa a expus apoi programul pe care îl va pune în aplicare când L. A. N. C. va să vină la guvern.

Mișcarea Ligii este o mișcare a națiunii, o trezire a conștiinței ei.

Intrunirea s'a sfârșit la ora 1 în cântece patriotice, iar participanții s'au împrăștiat în liniște.

Guvernului o vorbă.

La data de 25 Noembrie 1928 prin coloanele acestui ziar, v'am trimis umilul meu salut zicându-vă „bine ați venit la cârma țării și să fiți sănătoși” dar v'am mai adăugat și o mică rugare.

Am spus în acel articol că aveți o firmă irumoașă „Național-Tărănesc” adevă sunteți ai Națiunii și ai Țăranilor. — Grea sarcină aveți de dus la bună reușită și mare răspundere aveți pe umerii Dvs. — Muncă, muncă multă fără odihnă vi-se cerea pentru a realiza planul de guvernare, ce l'ați trimbițat zece ani în opoziție și pentru a fi demni de numele ce aveți drept firmă.

Timp de zece ani a-ți întocmit planuri peste pianuri, promisiuni cu carul, va curge lapte și miere, erau laudele ce scoteați și masa poporului amestecată de atâta bine, ce venea pe capul lor, v'au scos din urne și v'au întărit în scaun. —

V'am rugat să ne feriți pădurile de topoarele jidovești, salvând despădurirea munților; să curățiți sufletul țării „Armata” de spioni și trădători; să aruncați la ocne pe jefuitorii bunurilor statului; să trimiteți peste granița liftele spurcate, ce au tăbărit ca hienele pe acest blagoslovit și bogat pământ; să veniți cu legi nouă aspre și bune pentru propășirea țării, valorificarea produselor, îndulcirea traiului, v'am rugat multe, multe de tot, v'am rugat sau vi le-am amintit, căci erau trimbițate în programul Dvs.

Au trecut de atunci 18 luni, ce a-ți făcut din toate ce v'am rugat? Ce ați făcut bun din programul Dvs. Ce bine ați dat drept recompensă marelui mase, care v'a ridicat unde sunteți? Încă nimic și iar nimic, ba în plus ați mai luat.

Pădurile au fost lăsate la discreția Dobreștilor și Vornicilor; zeci de mii de muncitori svârliți din fabrici; funcționari de carieră pricepuți lăsați pe drumuri sau scoși fără de vreme la pensie și înlocuiți cu analfabeți, uneori nepoți sau finisori de ai regimului; ați dat frâu liber miilor de hiene misii, în ma-

joritate jidani, să inunde ministerele după afaceri oneroase. Ați batjocorit pe eroii neamului, pe invalizii de război stropindu-i cu apă și zdrobindu-i cu patul puștilor soldaților unguri; ați insultat pe Făuritorul României Mari pe Marele nostru Rege; ați îmbrățișat și ați coccoțat în cele mai înalte posturi pe trădători ordinari; a-ți insultat pe cei opt sute de mii sfinți ai Neamului, cari și-au dat viața să rupă lanțurile robiei.

Fala Țării, respectul ce l'aveau mai înainte țări din occident l'ați terfelit, creditul s'a pierdut.

Țara geme de la un unghiu la altul, chiar partizanii politici, chiar cei ce cu inima plină de promisiuni, cari v'au votat, scrășnesc din dinți, strâng pumnii și-și spun în barbă „ajunge”.

Am încheiat articolul de acum doi ani plin de speranțe că au venit la cârmă, poate oameni cu durere de țară, cari vor binele și după atâția ani de la terminarea cruntului război vom simți beneficiul sângerosului sacrificiu ce am făcut; azi văd că ne-am înșelat cu toții, dar am în față finalul articolului de atunci „de va fi bine, repet bine a-ți venit iar de nu i-mi va părea rău că am spus acestea”.

Țin să mai adaug o cuvântare ce am avut-o cu unul mai bătrân de cât mine; „Ce ne facem Coane Iorgule, merge greu, greu de tot, ce părere ai de conducere?”, „Ce să fie, bieții oameni au stat zece ani în post, propaganda, drumurile, și câte alte nevoi are un partid, cer parale, toți sunt săraci, de unde bani, au luat și ei fie de la vecinul din dreapta, fie de la cel din stânga și acum trebuie să dea banii înapoi. Fac economii, achită datoriile, ca oameni cu gând la viitor, cine știe încă zece, cinsprezece ani de post... își strâng fond de rezistență; oameni cu cap, tu ești tânăr ce știi” cu acestea cuvinte prietenul bătrân mă părăsi, lăsându-mă gândind că poate are dreptate.

Jak invalidul, — Brașov.

Comunismul.

(urmare)

Rusia de dinaintea revoluției se înfățișa ca un așezământ social foarte șubred, dela care te puteai aștepta la orice.

In orașele mari rusești găseai cultura și rafinamentul celei mai pretențioase culturi (?) din apus.

Se găseau proprietăți și bogății de nemăsurat, dar și mizeria cea mai deplină în care se sbatea și viețuia un popor ignorant și ignorat cu desăvârșire.

La cârma țării, în familia imperială și aproape în întreaga clasă aristocratică, era atotputernic și datorat, favorizat de ignoranța și formalismul religios, un călugăr apucături bestiale și cu o voință demonică.

Oamenii și uneltele veseliei și desmătușii: actrițele, baletistele, muzicanții și toți profesioniștii și pro-

fesionistele de acest gen, nicăieri nu-și găseau un plasament mai rentabil ca în Rusia.

Și cel ce ar fi cutezat să spună vreun cuvânt despre toate acestea, făcea îndată cunoștință cu renumitele temnițe rusești, ba chiar și cu ștreangul.

Veni războiul — încercare grea, care fu tot al celor de sus, poporul neputându-i găsi niciun temei sau rost — și prin el se rupse zăgazul care stăvilea nemulțumirile poporului.

Vechiul edificiu rusec s'a prăbușit, strivind sub dărâmaturi familia imperială, exterminată, precum și întreaga clasă aristocratică, răătăitoare azi fără avere, rost și țară, pe tot întinsul Europei.

Nici poporul cel mult, cred că nu o duce bine, sub teroarea și experiențele pe cari noii conducători le fac pe spinarea lui.

Conducătorii de azi ai Rusiei, adepți și reprezentanți ai socialismului extrem — bolșevism sau comunism — vor să valorifice și să verifice doctrina aceasta, prin experiența socială, pe care o fac cu poporul rusec.

E o doctrină atee, înălăuntră căreia oamenii pot deveni bestii, — deci o doctrină disolvantă, destructivă. Are drept țel egalarea și uniformizarea ființelor umane: lucru cu totul nefiresc neamului omenesc, atât de diferențiat dela individ la individ. E o doctrină lipsită de sorți de izbândă, fiindcă a luat naștere nu ca o regulă de viață indicată de natura umană în evoluția ei firească, ci ca o reacțiune și răsbunare împotriva nedreptăților și abuzurilor din societate.

O viață, o experiență socială, comunistă într'un fel, o găsim în prima societate creștină: „caci

nu era niciunul printre ei, care să ducă lipsă: toți cei ce aveau, ogoare sau case, le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecareia după cum avea nevoie”.

La creștini era însă o proprie determinare, lepădare de sine și dragostea de aproapele, ca fruct al omului nou, renăscut prin doctrina evanghelică. Și totuși, nici acolo nu a putut dăinui forma aceasta de viață socială, fiindcă dela început s'au ivit greutăți și incurcături.

Într-o zi, când se va arăta un trimis deosebit, poporul rusec bucurându-se va încredința destinele lui, pentru a se lăsa ordine în țară, garatându-i-se fiecareia munca și persoana.

*) Raptele apostolilor 4, 34,35.

Să piară lipitorile

Unde este simțul omenesc al celor ce au condus și conduc această țară? Dar cinstea și omenia unde se găsește? Dar dreptatea de care s'a făcut și se face atâta vorbărie goală, unde se află?

Nu mai sunt nici unde! Omenia, simțul datoriei, adevărul se mai găsește poate în acei ce trec prin această lume, neluați în seamă, în acei cari muncesc din greu pentru a-și putea câștiga bucată de pâine.

Și e jalnic și dureros să vezi că oamenii de omenie sunt acei ce trăiesc în lipsă și în necazuri; dar e și mai jalnic și mai dureros să vezi pe toți tâlharii, pe toți mincinoșii și pe toți amăgitorii poporului că o duc fără griji, fără nevoi, numai în belșug, în desfătări și în risipă fără rost.

Acestora, ne împotrivim cu toată puterea noastră și le strigăm din adâncul inimei:

Ajunge, căci ne-ai secătuit in-deajuns, netrebnicilor! Alți supt destul sânge, din trupurile noastre chinuite și istovite de muncă grea. Ajunge cât am fost mințiți. Ajunge cât am fost furați. Ajunge atâtea hoții! Să piară acei cari fură încă banul strâns cu atâta trudă! Să piară și acei cari vor să piardă o țară clădită pe opt sute de mii de morminte, pe care le batjocoresc cu orice prilej.

Da! opt sute de mii!... Nu vă cutremurați nebunilor de loc?

Nu! căci sunteți orbiți de nebunie și în fuga voastră după ban, plăcere, avuție și mărire, nu vă dați seama de ce faceți!

Nu vă este frică nerușinaților de mânia poporului? Nu vă este frică netrebnicilor de răzbunarea cerului și a lui Dumnezeu? Nu vă este frică lipitorilor de blestemul unui întreg neam?

Vă întrebăm, mai sunteți oameni?

Dorim ca în această țară clădită pe dreptate, dreptatea să fie înscăunată!

Vrem ca munca celor mici și neajutați de nimeni să fie respectată.

Cerem să se pedepsească și tâlharii ce se plimbă în automobile și stau în palate, cu pedeapsă aspră după faptele lor, așa după cum se pedepsește cel ce împins de lipsă și nu de dorința de a se îmbogăți a pus mâna și a furat din pita vecinului!

Și este bine să știe lipitorile acestei țări, că oricât sânge ne vor suge, tot ne va mai rămânea atâtea, cu cât vom putea să înscăunăm dreptatea pe tronul ei.

Vom ști să punem iubirea de neam și țară mai presus decât lipitorile, cărora le strigăm să piară din rândurile noastre.

Iuliu Achim, inv.

IUBITE CETITOR! Iubește-ți neamul, biserica și țara mai mult decât orice pe lume și fă cât poți mai mult pentru ele!

Dar comunismul poate servi și drept paravan și sperietoare, în dosul și la adăpostul căruia se pot urmări și îndeplini interese egoiste, personale.

Dela război încoace și azi mai cu deosebire ca până acum, se face caz și se agit la noi și mai ales de către partidele politice mai mult, chestia comunismului.

Basarabia, — provincia din imediată apropiere a Rusiei, — este înfățișată ca focarul acestei molime pentru țara noastră; ca primejdia-oasă și primejdă din cauza comunismului.

Biata Basarabie! Ea a fost dela alipire calul de bătaie în privința aceasta și locul de surghiun, fie voit, pentru căpătuire, fie forțat, pentru cei certați cu legea; un fel de Siberie a României Mari, de unde deportați s'au înapoiat însă, după un stagiul mai lung sau mai

Invățătorii și armata.

Se aude că deacuma înainte, tinerii învățători, n'or mai avea dreptul să fie ofițeri de rezervă, dar mai înainte ca legea să devină lege, să vedem și noi de este drept sau nu.

Nu e vorba aicea de părtinirea unei clase de oameni ci de un adevăr de care legiuitorul nostru trebuie să țină seamă. Trecutul și mai ales marea război vorbește destul.

Prima „carne de tun” au fost învățătorii! În fruntea soldaților, pe care îi cunoaște atât de bine, învățătorul și-a dus plutonul numai la biruință. Ați auzit vorbindu-se de vre-un învățător, să ajungă dezertor!?

O dragoste sfântă l'a legat, de locurile acestei țări și atunci când nu mai avea ce face cu dușmanul și plămădea ghea cu însăși sângele lui. Învățătorul a înflăcărat ostașii noștri și în clipe de grea cumpănă i-a învățat să disprețuiască moartea. Și de ce?

Era fiul pământului, era vâstar al neamului ce nu pierie și crescut dela opincă. Avea în suflet dragostea de țară, mai temeinică decât a jidanașilor ofițeri. Soldații sau plămădit de mici în mâinile lor și acum pe front, ascultau cu aceeași sfîntenie, cuvintele spuse ca din evanghelie.

Și dacă astăzi le-am lua dreptul acesta, ajungem să deschidem o porțiță destul de largă jidanilor și străinilor, ce au mai multă posibilitate să urmeze liceul.

Copii de țărani, urmează mai mult școala normală și seminarea, neavând posibilitatea toți să facă liceul. Crescut în mediul curat românesc, au dat dovadă de multă destoinicie și vitejie ca ofițeri. Oprindu-i și luându-le acest drept, facem, fără vrea noastră, pe jidanași — ofițeri de rezervă.

Închipuiți-vă un război și tabloul tragic. Ofițer comandant un jidan și plutonier-învățător să-l ia sub ocrotire și să-l păzească ca ochii din cap să nu fugă la dușman. Și apoi ce dragoste și ce răvnă să pună acest ofițer jidan, în luptă pentru țară.

Dreptul câștigat de învățători să nu se ia. Acela care l'a dat a știut de ce-l dă și a presimțit primejdia, ce amenință corpul ofițeresc de rezervă.

O cale bună, este ca să se mai reducă din numărul școalelor normale, care drept să fim, sau prea înmulțit și să se pregătească o viață mai omenească acestor supranumiți „apostoli neamului”.

Nu luarea dreptului de a mai fi ofițeri de rezervă, ar duce la o echilibrare a numărului lor, ci o selecționare adevărată, în ce privește alegerea candidatului la școlile militare.

Prima condiție să fie — **Român**. Cine îmi garantează mie că jidanul și străinul, are să fie bun ofițer în război? Ori de dragul chiulului, de-a nu face serviciu la trupă și a purta o tresă, nu facem ofițeri. Timpul și țara cere ca ofițerii de rezervă să fie numai români și atunci ar avea loc toți tinerii români-învățători, în școlile militare; — ce cu drept cuvânt le merită.

Să sperăm că bunii noștri români-legiuitori, vor menține învățătorul la locul său, pentru binele și fericirea țării, și nu vor lua un drept câștigat, cu sângele și vitejia atâtor colegi, ce-au știut să moară pentru țară!

Gh. Atanasiu.

Sperțuri?!?

Multă lume este alarmată că deși până mai eri, aprovizionările de lemne pentru trebuințele trupei și ofițerilor, se făceau pe garnizoane, sau cel mult pe divizii din apropierea regiunilor silvice cu 3, 4 cel mult 5000 lei vagonul, predat în curtea cazarmilor respective, în anul acesta comandamentul corpului de armată din Sibiu a ținut licitația în altă parte și a fost aprobată oferta jidanului Weinbauch (= foale de vin), care s'a prezentat sub firma Ageco din București.

Această firmă a oferit lemne pentru toate regimentele din garnizoanele:

Tg.-Jiu, (160 vag.), Orăștie (107 vag.), Lugoj (349 vag.), Caransebeș (209 vag.), Deva etc. Și oferta i s'a aprobat.

Dar cu ce preț credeți că a oferit aceste lemne? Cu prețul de până acum? Oare, ținându-se seama de criza ce ne bântue, când, toată lumea vinde de pomana tot ce are de vânzare, nu se puteau obține lemnele cel puțin cu acelaș preț ca anul trecut? Când în gările de pe linia noastră, ca și prin cele din apropierea Devei, Lugojului, Caransebeșului, etc. se găsesc stive enorme de lemne de foc, lipsite de cumpărători, oare nu se putea aproviziona armata cu 4 san cel mult 5000 lei vagonul, ca și în anii precedenți?

Nu știm ce calcule s'au făcut... Știm doar atâtea, că jidanul Weinbauch, a oferit lemne garnizoanei Tg.-Jiu cu 6100 lei vagonul, Caransebeșului cu 7400 lei vag., Lugojului cu 8300 lei, și așa mai departe.

Nu vorbim de alte garnizoane, deși știm bine că în stațiile Banatului lemnele putrezesc prin gări, negăsind cumpărători ci, ne vom ocupa de Tg.-Jiu, unde Weinbauch-ul dracului a venit și a cumpărat lemne cu 3 și 4000 lei vagonul, predate de proprietari în curtea regimentelor locale, el încasând diferențe de 2 sau chiar 3000 lei la vagon.

Și dacă aci a câștigat atâtea, ușor ne închipuim ce a câștigat la furniturile făcute celorlalte garnizoane, unde prețul a atins fantastica sumă de 8300 lei vagonul. — adevărat prețul de detaliu al Bucureștilor...

Să ne fie îngăduit să credem că e o „afacere” la mijloc.

Nu acuzăm pe nimeni. Totuș cineva e vinovat. Să se afle cine e acel cineva.

E o datorie de onoare. În vreme ce toba ne bate sinistru la ușă, pentru niște impozite pe care nu le mai putem duce în spinare trebuie să ne îngrijim și de chipul cum se gospodărește banul nostru. Altfel, merităm o soartă și mai rea.

Supunând aceste gânduri cinstite și absolut desinteresate cunoștinții d-lui ministru al armatei, îl asigurăm că suntem și în sentimentul ostirei, care vede cu durere cum fel de fel de lifte spurcate vin să sugă, fără milă, din vlagă bietului birnic, secătuit de atâtea angarale câte i s'au pus în spinare.

O. Stașu

Dela Organizația L. A. N. C. jud. Câmpu-Lung (Bucovina).

Duminecă, 18 Mai a. c. a avut loc în orașul Vama, jud. Câmpu-Lung (Bucovina) o mare adunare la care au luat parte toți Vămenii Români și Creștini din localitate și mulți din satele învecinate. Adunarea a fost convocată de dl Colonel în rezervă. I. Neculcea, care într-o vorbire lungă a arătat situația grea și de nemai suportat în care au ajuns Creștinii din cauza cămătarilor și excoercirilor de jidani. Muntenii din întreg județul Câmpu-Lungului au ajuns în urma jafului nemilos al cămătarilor criminali la sapă de lemn, căci acești venetici i-au scos din casă și din avut în urma unor împrumuturi mici, dar a căror sumă s'a ridicat la cifre îngrozitoare din cauza procentelor de 35, 40 și 50 la sută. (Ca în jud. Arad, com. Cuvin, etc. N. R.)

Luni 19 Mai a. c. avea să se țină o asemenea adunare în orașul Câmpu-Lung-Moldovenesc. Dar jidanii interesați în cauză au intervenit pe lângă unele autorități netrebnice pentru ca să împiedece aceasta întrunire, ceea ce s'a și întâmplat. Drept urmare Colonelul Neculcea a fost maltratată în mod mișeleș și arestat după ce nu i s'a permis să țină în nici un local din oraș adunarea. Sătenii însă au protestat, adunați în număr foarte mare înaintea Poliției și Colonelul arestat, spre rușinea autorităților jidovite care lucra la ordinul Cahalului jidovesc, a fost imediat eliberat.

Poporul Câmpulungean ca și cel de pretutindeni s'a convins acum că „dreptatea umblă cu capul spart” și Câmpulungenii sunt foarte agitați de samavolnicilor ce le comit unele autorități.

Pentru Dumineca Rusaliilor și Lunia Rusaliilor, Organizația județeană a Ligei Apărării N. C. a hotărât să cheme Românii și Creștinii fără deosebiri de culori politice în două mari adunări: una la Vama — Duminecă, a doua în Câmpu-Lung — Luni.

La aceste adunări, sunt invitați mai mulți stâlpi ai Ligei A. N. C. în frunte cu marele apostol al Românismului Dl. A. C. Cuza. Se va întări organizația acestui județ, care a fost pe vremuri mândria L. A. N. C. și se va hotări într-o moțiune ce măsuri sunt de luat pentru a se înfăptui pe cale de lege și în cel mai scurt timp dreptate Muntenilor Câmpulungeni, cari sunt hotărâți să meargă până la înalta Regentă în frunte cu marele lor apărător dl A. C. Cuza deputatul tuturor bunilor Români și Creștini.

Muntenii Câmpulungeni au mare încredere în puterea de luptă neînfricată a marelui Român Dl. A. C. Cuza, și își pun în D-Sa cea din urmă nădejde de scăpare a lor din ghiarele cametei de nemai suportat și a tuturor rețelilor.

Nici un ac dela jidan!

care venea dela arat pe jugul boilor și se lădău ca ea a arat, toată ziua — nu știu ce e truda și oste-neala; dacă am ajunge pe cât e cu putință ca fiecare dintre noi să trăim dintr-o ocupație onorabilă și de folos general și în fruntea țării ar fi o conducere părintească și ocrotitoare *deopotrivă* pentru toate ramurile productive și pentru toți Românii și toate categoriile de cetățeni, creștini loiali, munca și drepturile fiecăruia fiind asigurate și garantate, ar mai putea fi vorba de primejdia comunismului?

Nu! Comunismul e o molimă care se cuibărește și-i priește acolo unde găsește o atmosferă otrăvită de vicii, ură și desnadejde.

Partidele noastre politice să ia aminte...

Pr. Ioan V. Popescu.

scurt, nu degerați de frig, ci cu pânțele rotunjite și cu buzunarele pline.

Atitudinea stăpânirii și deci vitregia administrației, prin felul de a se comporta, unite cu câțiva ani de lipsă, au fost îndeajuns ca să creeze în această provincie o atmosferă și o stare sufletească de nemulțumire și poate chiar de răzbunare.

Până în prezent curențele sociale desechilibrate și anarhice, nu și-au găsit teren prielnic în aten-tate și alte încercări și gesturi criminale.

Nu se găseau însă nici muncitori fără lucru și nici mizerie și încurcături ca azi.

Am mărit moșia; se cere însă *minte și hărnicie* ca s'o putem administra. Altfel n'am făcut nimic.

După război am crezut că suntem așa de bogați că ne putem

permite toate gusturile și capriciile, fiindcă aurul și bogăția vor curge gârlă.

În teritoriile alipite și pretutindeni, în consiliile de administrație ale diferitelor instituții și în toate locurile unde se puteau plasa, s'au cuibărit tot felul de politicieni, cari primesc pe degeaba remunerații grase, ce le alimentează un confort strălucit: această risipă, însă, scumpește produsele peste măsură; ele nu se mai pot desface și, ca rezultat, industria și munca în genere își închid porțile una după alta. De aci, *șomeuri* și mai departe comuniști, atentate, etc.

Dacă am întoarce ochii spre muncă și am ridica o la înălțimea și rangul care i se cuvine și profitul muncii ar reveni în primul rând celor ce fac această muncă și nu celor cari — în felul muștei

In atențiunea dlui Ministru de Finanțe!

Cum își bat joc de noi jidanii.

Voi povesti un caz, din cele multe, ce se petrec la noi în țară.

În comuna Vulcan din județul Hunedoara există un cârciumar jidan cu numele *Schmilovics*. Acest ticălos a fost prins în trei rânduri cu spirt de contrabandă și a fost condamnat definitiv cu 600.000 Lei amendă. Ultima captură de spirt se găsește sigilată și azi la Primăria comunei Vulcan, în cantitate de circa 22 hectolitri. De aproape doi ani este prins acest spirt și tot nu s'a luat vre-o măsură de lichidare a numitei afaceri. Se presupune că actele de confiscare au dispărut, iar spirtul zace uitat în pivnița Primăriei.

În urma contrabandelor numite, în două rânduri i s'a detras lui *Schmilovics* brevetul de beuturi. S'a ținut o anchetă de Insp. financiar *Romulus Tăranu* din Ministerul de finanțe. Destul și bine, că anchetele ținute dovedeau vinovăția jidanului iar brevetul se ridica atât timp până din Minister veneau ordine telegrafice, cari dispuneau libera funcționare a brevetului.

Controlorul fiscal *Simion David*, un om corect și cu credință față de stat, a raportat superiorilor întreaga afacere a iudei, numită *Schmilovics*, și n'a propus o nouă acordare de brevet. Urmarea a fost: (luați bine seama iubiți cetitori) că în zilele trecute controlorul fiscal *Simion David* a fost suspendat din post; — desigur în urma intervenției perciunatului contrabandist de spirt, numit *Schmilovics*, S'a mai auzit, că jidovimea din Vulcan a hotărât în sinagogă scoaterea din post și distrugerea materială și morală a controlorului fiscal *Simion David*.

Domnule Ministru Virgil Madgearu, aveți D-voastră cunoștință ce se petrece în Ministerul de Finanțe?

Dacă cunoașteți activitatea Ministerului ce conduceți, cum se explică faptul, că cca 2200 l. de spirt stă confiscat la Primăria din Vulcan — de aproape doi ani — fără să dispuneți în cauză?

Cum se explică faptul, că deși brevetul jidanului *Schmilovics*, fiind detras în urma transgresiunilor și fărădelegilor săvârșite de titularul lui, totuși ordinele telegrafice venite din minister autorizau funcționarea brevetului cu pricina?

Cum se explică faptul, că nu se văd încă rezultatele anchetei făcută de Dl Insp. *Romulus Tăranu*? Și în fine cum se explică faptul, că Dl controlor fiscal *Simion David*, fără știrea Administrației Financiare Deva, și fără cercetare disciplinară a fost suspendat?

Voim un răspuns precis și prompt Dle ministru *Virgil Madgearu*, pentru că noi știm, că D-voastră sunteți titularul Ministerului de finanțe, și nu jidanul *Schmilovics* din Vulcan, prin interpușii săi?

Iubiți cititori, luați cunoștință de puterea jidanilor, până la primirea răspunsului Dlui ministru *Virgil Madgearu*.

Cronicar.

Fiecare d. abonant este rugat să ne câștige cel puțin un nou abonant!

Maiorului, Gh. Băgulescu.

Aripi frânte!...

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

*Neadormit, cu ochi de vultur, și îndălțându-te pe creste
Te-asădmănam cu'n Făt din basme, sau cu un duh răsvăritor;
În fruntea frunzi-ierai la luptă, dușmanul tuai fără de veste,
Ca și hultanul, rândunica, suu porumbelul ia din sbor:*

*Părea-i o stâncă ridicată, în fața hoardelor barbare,
Și moartea ce-o vedeai alături, pe tine nu te-a nspăimântat,
Iubirea pentru țărișoară, o știu ți-a fost făr' de hotare,
Pion al drepturilor sfinte, tu biruința-i câștigat!..*

*Dar astăzi, care ți-e răsplată, și care-ți este mulțumirea
Ți-au frânt aripile mișei, dar nu, să nu te dai bătut;
Semeț dacă-i trecut prin viață, și n'ai știut ce-i umilirea
Fii tot așa! Noi, luptătorii, în jurul tău vom face scut!..*

*Vom sgudui din temelie, tărăbile neroniene,
La gard vom pune trădătorii, și pe nemernicii de-acum,
O clipă n'om găsi odihnă, și nu s'o prinde somnu'n gene
Pân' n'om stârpi din rădăcină, toți spinii răsdăriți în drum!..*

*Vom fi ca ieri, un singur suflet, și ca alt dată, o simțire,
Deci... lasă căinii ca să latre, căci în curând vor amuți;
Neisprăviți, și gură cască, au pus pe țară stăpânire:
Ca mâine fără multă vorbă, deopotrivă-i vom lovi.*

*Dacă te-ar scoate din oștire, noi... fi pe pace 'n loc te-om pune.
Du-l mai departe sacrificiul, și nu te nspăimântat de fel;
Curând pe plaiurile-acestea, se va porni goarna să sune,
Ș'or să vadă cine este, erou, și cine e mișel!..*

București, —

V. P. Vrancea.

Ne chiamă steagul!

Ne chiamă steagul sfânt al Cruciadei noastre,
Ne chiamă să adune din zărilor albastre,
Rezerva neînfrântă de vajnici Cruciați,
Să-i facă zid de piepturi, să lupte ca buni frați!

Stă scris pe steag, unire, dreptate, libertate,
Il vom purta cu cinste și dragoste de frate.
Și cum înfăptuirea mărirea și întregirea,
Sub steag cu alte jertfe, să înfăptuim unirea.

Cu toți, bătrâni și tineri, unire creștinească,
S'avem un singur suflet în Țara Românească.
Jurăm să fim în luptă, buni frați și buni creștini,
Să isgonim din țară tâlharii cei păgâni.

Salvarea.

Români sprîjiniți comercianții, meseriașii și industriașii români!

Jidovii și volintirii.

Intr'o seară neguroasă
Care vără frică'n oase,
Mergem noi,
O sută de jidănoi:
Chișer și Haham
Burechi și Adam
Și cu Rabinul între noi,
Cu trei care de usturoiu.
Mergem în negustorie.
Prin o pădure pustie,
Nimeni'n lume să nu știe,
Că suntem jidani bogăți
Și mergem pân' la Galați.
Ei vei, vei,
Mamă meu!
Ai vei, vei,
Tată meu!
Apăi să știți
Cuconi cinstiți
Ce s'a întâmplat
După-ce s'a inserat?
Nu știm ce a socotit
Rabinu de-a poruncit
Lui Chișer și lui Haham
Și lui Burechi și lui Adam.
Porunca Rabinului
De pe vârful carului,
De pe usturoiu
La noi,
Ca din biciuști să pocnim
Să cântăm, voioși să fim!
Ei vei, vei,
Mamă meu!
Ei vei, vei,
Tată meu!
Noi din biciuști am pocnit,
Și-apoi să vezi ce-am pățit?
Iatău eșit de pe-o vale
Vr'o optzeci de matahale

Cu puștile pe spinare
Croase, groase
Și spătoase,

Care bagă frichi'n oase,
Vr'o optzeci de lintiroi,
Fără unul a fost doi.
Lintiroii către noi
Și noi către lintiroi.
Lintiroii cereau bani,
Știind că suntem jidani,
Noi ziceam: creștini suntem,
Voind ca să-i spărim,
Dar ei nu s'au spărit,
Ci mai rău s'a ntarătat
Și de noi s'au apucat
Și ne-au luat la bătaie,
Care pe care să-i tae!
Și când ni se repezeau
Perciunii ni se sbârleau,
Iar noi când ne repezeam
De pământ că ne isbeam
Nasurile le turtiam.
Voinicoși eram și noi,
Dar ei dau ca'n păpușoi.
Și unde ne-am bătut noi
Par'că fost țără de oi.
Ei dau cu praf și cu plumb,
Noi cu colbu de pe drum;
Ei da'n noi cu niște druci,
Noi fugiam făr' de papuci,
Și-am început a striga
Pădurile de suna:
Haidem și ne-om împăca!
Și ne-am și împăcat
După ce-am scăpat,
Căte cu doi perii în barbă,
Cu dinții săriți prin iarbă.
Poate nu ne-am fi împăcat,
Dacă nu ne-ar fi scăpat
Acel, care ne-au lăsat.

(Colecția S. Fl. Marian).

Actul de abdicare al Iostului Împărat al Germaniei.

Este încă unul din documentele oficiale de dragostea cu care s'au purtat jidanii pentru țara noastră în timpul războiului ce am dus în anii 1916—1918 contra nemților și ungarilor și pentru cari li s'au dat drepturi de către guvernele noastre. Iată textul:

„1. Renunț pentru toate timpurile la drepturile asupra coroanei Prusiei și la drepturile asupra coroanei Imperiale.

„În același timp desleg pe toți funcționarii imperiului German și Prusiei, ca și pe toți ofițerii și soldații marinei și armatei prusiene de jurământul prestat mie ca Rege, Împărat și comandant suprem al armatei. Aștept ca ei să dea — până la noua așezare a imperiului german tot ajutorul lor acelora cari dețin astăzi puterea în Germania, pentru a feri poporul german de anarhie, foamete și stăpânire străină.

„Urmășii mei sunt rugați să susțină din toate puterile ca drepturile politice ale evreilor din România, acordate de mine prin reprezentantul meu Makensen, să nu fie știrbite, căci în nici o țară din câte am ocupat, evreii nu ni-au adus servicii reale ca jidanii din România, cu restricția însă, să nu se primească nici unul în Germania căci nouă nu ne trebuie trădători; această buruiiană afurisită nu trebuie să se răsădască pe pământul nostru, fiind știut că această nație e cea mai periculoasă din lume.

Data la Amiring în 28 Noembrie 1918. (ss) Wilhelm.

Comentariile sunt de prisos. Actul acesta vorbește dela sine.

Un notar jidan dispărut „Breier elvtárs”.

În articolul din No. trecut sub titlul: „În atențiunea on. Prefecturii și a adm. financiare” am fost amintit afacerea scandalosă pe care încerca să o pună la cale jidanul cărcimar Ganc Lazar susținut de notarul jidan Breier Albert din Iosășel și pe semne și de dl pretor.

Și ce să vezi nici n'a apărut bine articolul și n'a urmat cel pe care îl avem încă de publicat și ai veți! ticălosul de jidan, notarul Breier Albert a dispărut din comună, a părăsit serviciul, s'a făcut camfor... i s'a perdut urma.

Acel jidan, notar, funcționar de stat care cam de 10 ani a funcționat ca notar cerc. în Iosășel, în care restimp s'au făcut transferări preste transferări de notari, fără ca ițig să fi fost cilitit dela locul său nici pe un minut, așa că un minoritar, cunosător al administrației noastre susținea că ar fi cel mai corect în oficiu și de aceea nu s'a putut atinge nimeni de dânsul, în butul luptelor purtate de partidele politice, în cari nici un notar nu poate rămânea impasibil voind astfel să conchida la superioritatea jidanului în privința constinței și a priceperii față de alții fiind singurul notar jidan între notarii de pe acolo. Și intru adevăr este de admirat tactica și istețimea atitudinii ce a știut-o lua la fiecare schimbare de guvern, având tot alți și alți seli și protecțori ca să rămână tot iubit și apreciat, ceea ce pentru toți era o enigmă nedeslegată.

Nedumerirea a fost cu atât mai mare, cu cât de când e notar n'a dat seamă nici odată despre chivernisirea banilor incasați din dările comunale și nimeni nu are nici ideie despre starea gospodăriei satelor aparținătoare cercului notarial, cât s'a incasat și cât s'a cheltuit în fiecare an și ce datorii sustau în sarcina singuraticelor comune, întrelăsare ce nu credem să mai fie tolerată în nici o țară din lume.

Azi îl vedem însă pe ițig luându-și fără de veste talpașita, fiindcă s'ar fi comis — lumea rea zice, iar ancheta va dovedi — fraudă de sute de mii sau chiar de milioane.

Iosășelul de altfel este un cuib plin cu jidani. Unul singur Palatsek se zice că ar fi înșelat fiscal cu peste 200 000 lei cu știința notarului, jupân Albert, care acum a plecat în portul marsei.

Cercetările sunt în curs! Întrebăm însă cum se poate ca să rămână necontrolat atâtea vreme acel jidan? ori poate are și complici...? Se zice că avea 3 feluri de chitanțe.

Uite presa jidano-maghiară și chiar cea zilnică românească cum tace chitic, nu gremujdă, nu screme nici un cuvânt, deși Iuda a dispărut mai mult de o săptămână în urma hoților ce le-a făcut. Oare de ce tace?!

Vom reveni.

INFORMAȚIUNI

— *Diracția generală cfr.*, a decis ca personalului cefierist bolnav, admis să urmeze cura de băi, precum și celui în concediu de odihnă sau interese familiale, să i-se plătească anticipat drepturile pe luna de concediu, atunci când plata salariilor se face la data când slujbașul se alină în concediu.

„Uzinele Ford” pe semne n'au abzis de planul lor de a instala o sucursală la Constanța. Am relevat la timpul său folosul mare, ce l'ar aduce Țării, din punct de vedere economic o astfel de instalație. Nu numai că ar intra sau cel puțin ar rămânea în Țară miliarde de lei anual, ci intensificându-se exploatarea minereurilor și înființându-se noi fabrici, s'ar da mijlocul la multe zeci de mii de muncitori și funcționari să-și câștige pâinea de toate zilele. Credem că guvernul este conștient de însemnătatea ofertei ce i se face și trebuie acceptată chiar și fără nici un șperț.

Intr-o mină de cărbuni din Germania s'a produs o explozie și au fost omorâți și grav răniți o mulțime de lucrători.

— **Cu alegerea de preot din Șega**, o suburbie a orașului Arad, ne vom ocupa mai pe larg în alt număr de ziar, acum deocamdată amintim numai atât că a decurs în ordine și'n cea mai mare mare liniște, mulțumită tactului și înțelepciunii, cu care o prezidat-o și condus-o Prea Onor. d. protopop Tr. Vășian.

Rezultatul alegerii a fost că dintre cei 5 candidați, a înrunit:

Di preot Nemeth din Șeitin 3 voturi,

Di preot Manișiu din Seleuș 0 voturi,

Di preot Ilarion V. Felea din V. Brad, absolvent al facultății de filosofie dela Universitatea din Cluj 91 voturi,

Di abs. de teologie Comșa 30 voturi,

Di abs. de teologie Miclușia 3 voturi.

Acest rezultat dovedește că nu ne-am înșelat când am scris în numărul trecut, înainte de alegeri: „Cunoscând bunul nostru popor din acest cartier al orașului, suntem convinși că va fi ales acela, care a dat mai multe dovezi că este vrednic să fie păstorul sufletesc al unor oameni harnici, cinstiți și buni Români cum sunt Șegani.”

Bravilor alegători le zicem din toată inima: Cinste și onoare pentru fapta Dilor! iar pe Di părinte Felea îl felicităm sincer.

— **Comuniștii din Timisoara** cari dețin în Consiliul municipal 12 locuri pretind ca să fie viceprimarul un comunist și anume jidanul Müller Kálmán și în delegația permanentă să intre alții doi comunisti. Da faine vremuri am mai ajuns!!

— **In Ungaria se cheltuesc** pe beutură peste 10,000,000,000 miliarde lei. Are tot la 322 suflete un birt și numai la 2000 oameni câte o școală. Și ungurii sunt creștini și lor jidanii le-au mâncat și le vor mânca capul ca și nouă Românii!

Rugăm achitați abonamentul!

După multe cercetări s'a constatat că în țară toate datoriile particulare ar face cam 130 miliarde lei și că după această sumă se plătește o camătă anuală de peste 45 miliarde. Ingrozitoare cifre. Iată pentru ce trebuie s'drobim capul camătarilor, cari iau camete mai mari de 12 procente, cât permite legea.

— **In Siberia se întinde repede** o mișcare anticomunistă și chiar armatele roșii au denegat ori ce supunere și disciplină, iar mohamedanii din întreaga Rusia au declarat războiul sfânt contra autorităților bolșevice. Doară, doară se scapă umea de comunism.

— **Se face mare tărăboi** că se va scădea plusul de 10 procente la impozitul global față de aceea, cari vor achita până la 30 Iunie a. c. impozitul elementar și global... Adeacă dacă avansezi darea, în loc de a plăti plusul de 10 procente la impozitul global vei risca să plătești 30—40 procente după suma pe care o imprumuți să-ți achiziți la timp impozitul elementar și global.

Va să zică scăderea plusului de 10 procente înseamnă al dracului de mare favor!!

— **Invățătorul român dl. Mihăilescu din Periam** (jud. Timiș) prin a cărui stăruință s'a deschis școala română în aceea localitate, în o sedință convocată de pretorul Sever Mladin unde ungurii, adunați de el trebuiau să voteze că mai poate rămânea sau nu în comună vrednicul învățător, pe când medicul dr. Lația protesta în contra uneltirilor de a distruge, în felul acesta școala românească, a fost crunt bătut de unguri, instigați de pretor smulgându-i-se chiar și părul, fiindcă ei vreau cu ori ce preț să plece bravul inv. din comună, ca copiii lor să nu mai învețe limba valahă.

Ce îndrăsnială sau mai bine zis obrăznicie și barbarie.

Inspectorul școlar, care încă era de față a raportat cazul d-lui Bocu, care a dispus ca învățătorul să fie lăsat la post, iar pretorul dimpreună cu ungurii bătași au fost dați în judecată.

Micii copilași văzând pe iubitul lor învățător persecutat, batjocorit și bătut mișelește, i-au plâns de milă și au înaintat o cerere d-lui ministru Costăchescu, cerând să nu fie lipsiți de bunul lor învățător și să nu mai fie persecutat.

Oare urechile surde vor auzi, cel puțin glasul celor mici, nevinoși??

Rugăm achitați abonamentul!

— **Di A. C. Cuza a combătut energic** proiectul de lege referitor la fabricarea spiritului din bucate. A dovedit cu date științifice cum spiritul are menirea să distrugă neamul nostru. A cerut ca spiritul industrial să fie scos din circulație, căci sprințind fabricile jidovești de otrăvă, ajung la sapă de lemn cei 3 milioane de viticultori, etc.

— **Sportul, cluburile sportive** trebuie să fie cuiburi de educație națională fizico-culturală. Numai atunci au drept de existență. Și dacă această afirmațiune este adevărată, cum se face că la matchul de foot-ball pentru campionatul țării, decurs Duminecă aci în Arad, între Gloria-Cfr și Universitatea din Cluj. Universitatea a fost reprezentată și prin jidovii Sonenfeld, Dóczy Marschall și Stein?! Nu-i o rușine acest lucru? În felul acesta a și meritat bătea de 3:0 din partea soc. sportive creștine, aproape curat românească Gloria-Cfr.

Din Zarand j. Arad.

În legătură cu alegerea de notar, care se va ține și în comuna noastră în zilele acestea, vrem să spunem numai atât că sunt doară vre-o 15 sau 18 candidați dintre cari unii, se pare, că candidează numai ca să fie numărul candidaților mai mare.

Vre-o câțiva sunt cu totul necunoscuți, unul se laudă că este susținut de oameni grei, altul, un copilandru promite că se căsătorește din comună dacă primește drept zestre postul de notar. Noi credem însă că cel mai capabil și mai vrednic de a conduce comuna noastră este un actual notar în altă comună, băstinaș de aci dela noi.

Avem mare speranță că d. noștri consilieri comunali nu se vor lăsa nici mituiți nici alțel influențați ci vor alege pe acela despre care sunt convinși că le va putea fi lor și întregii comuni de mai mare folos. Avem toată încrederea în judecata lor.

Mai mulți Zărândeni.

Păra.

de P. S. Episcop + VARTOLOMEI.

Să părăști e boala'n suflet și pe om îl prin-
Cum pe lemn îl roade cariul și pe fier cade
Păra sparge'n lume pacea și aprinde'n om
Rupând tot ce-i iesen'n cale — ca'n pădure

Noi știm din cărți și din spuse că cel nă-
E urât de toți s'ajunge, el pe el să se urască,
La o parte deci cu pară, fiți cu sufletul curat.
Fiți cu toți până la moarte, ca argintul stre-
[curat.

Tribuna liberă *)

Un preot care premeditează crima.

„...veniți după mine și vă
voi face pe voi vânători de
oameni.” (Matei 4, 19.)

Ca o măsură de prevenție socială, înregistrăm cu dispreț o nouă faptă murdă pusă în contul preotului I. Ispas din com. Chier J. Arad.

Societatea are datorința, ca față de acele persoane a căror periculozitate este atât de înverdată încât inspiră teamă publică, să i-a toate măsurile posibile pentru a împiedeca punerea în aplicare a ideilor criminale preconceptuate.

La baza organizației sociale stau anumite norme de conduită generală, respectarea cărora atrage după sine pedeapsă. Un membru al societății prin conduita sa antisocială, produce tulburare în funcțiune normală a organismului social și când această enervare socială erupse, ea se canalizează în pedeapsă.

De aceea, dacă astăzi divulgăm temibilitatea unui om care nutrește idei criminale, nu o facem din spirit de răutate, ci fie pentru a ne îndeplini o datorie socială, fie ca faptă noastră constituie o reacțiune defensivă firească în contra unui atac — să-i zicem — aparent numai. Sufletul bolnav al unui om cu predispoziții criminale trebuie tămăduit, leacul cel mai bun este un avertisment public — deocamdată în doză mică — având efect intimidant și moralizator. Acest antidot al factorilor criminogeni, să sperăm că-l va scăpa și pe preotul I. Ispas din ghiarele criminalității.

E vorba cu alte cuvinte, despre o crimă pe care o planuise preotul I. Ispas și la a cărei executare, datorită unei obstacole invicibile, nu a putut trece ci a rămas în faza actului preparatoriu. Nu se știe dacă a abandonat definitiv acest plan criminal, sau numai silit fiind de împrejurări simulează o renunțare la acesta, urmând ca mai târziu, cu o altă ocazie mai potrivită, să-l reia.

Cert este că preotul I. Ispas i-a cerut dlui director școlar Emil Cățana, să-i împrumute arma să de vânătoare, ca să-l impuște pe un domn invățător din Chier. Dl director cu toate că pe aceea vreme nu stătea în raporturi bune de prietenie cu dl inv. respectiv și pe lângă toate stăruințele preotului Ispas de a-i împrumuta arma, a refuzat, sub motiv că, pe de o parte, legea vânătorului îl oprește să-i împrumute arma, iar pe de altă parte cunoscând scopul criminal de întrebuintare a armei, conform legii penale s'ar fi făcut vinovat de complicitate în această afacere.

După insistențe zadarnice, văzând d. preot că nu-l poate îndupleca pe dl director ca să-i dea arma, i-a cerut acestuia să-i împrumute revolverul, la aceasta dl director E. Cățana i-a răspuns că nu-l poate servi, dar nici nu regreta.

Să nu ne mirăm deci, dacă, deși specialist în materie religioasă, a dat o interpretare atât de laică textului citat de noi în fruntea acestui art. col. (v. Matei 4, 19).

Un om cu fizionomia impestriată de stigmate criminale, nici nu putea să dea cuvintelor Mântuitorului Isus Hristos alt sens, decât acela de a ucide.

Fain preot! merita să capete brâu...

*) Dl inv. despre care este vorba, și-a exprimat dorința de a nu figura cu numele în ziar.

*) Pentru cele publicate în această rubrică re-
dactia nu ia răspunderea.

Primăria comunei Turnu.

No 309—1930.

Publicațiune.

Primăria comunei Turnu ține licitație publică pe ziua 28 Iunie a. c. ora 10 pentru vânzarea unei trăsuri pe arcuri, uzată — proprietatea comunei.

Caetul de sarcini se poate vedea zilnic în biroul notarial.

Licitația se va ține în-
tate cu art. 98—110

contabilității
u, la 26 Mai

Pr
Arad
Biblioteca
Palatul Cultural, pentru Biblioteca
48

Primăria comunei Turnu.

No. 89—1930.

Publicațiunea II-a.

Rămânând prima licitație fără rezultat, Primăria comunei Turnu publică din nou licitație publică pe ziua de 16 Iunie a. c. ora 10 pentru procurarea următoarelor furnituri și reparațiuni necesare pe anul 1930.

Pentru furnizarea alor 146 m² steri necesare primăriei, școalelor și locuinței notariale.

Pentru furnizarea impri-matelor, hârtiei, registrelor și rechizitelor de scris, asemenea și compactarea registrelor și cărților de legi și specialitate.

Pentru ținerea în bună condiție a străzilor, căruțelor, harnașamentelor, rechizitelor de pompierit, potcovarea cailor și armăsarilor, fântanelor din interiorul comunei și ho-tar și a edificiilor comunale.

Pentru furnizarea alor 50 m/m porumb, 35 m/m ovăs, 100 m/m paie de așternut necesare cailor și animalelor de reproducție.

Pentru cumpărarea alor 2 tauri.

Pentru cumpărarea lem-nelor, fierului, scândurilor, ci-mentului, tuburilor de ciment și a varului necesar pentru garduri, poduri, șanțuri, edi-ficiile comunale, căruțe, tră-suri și pompelor de incendiu, transportul petrișului și nisi-pului necesar pentru întreți-nerea trotoarelor și edificiilor comunale.

Pentru repararea și între-ținerea mobilierului primăriei și a spitalului epidemic.

Pentru confecționarea u-niformelor necesare guarzilor și servitorului comun.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice.

Turnu, la 26 Maiu 1910.

Primăria.

Primăria comunei Radna.

No. 777—1930.

Concurs.

Primăria comunei Radna publică concurs pentru îndeplinirea postului de im-piegat, devenit vacant.

Salarul este înscris în bu-getul comunei.

La acest post pot reflecta candidații cari au absolvat cel puțin cursul secundar inferior.

La cerere se vor anexa:

Actul de naștere, actul de naționalitate, certificat dela Primăria de domiciliu că n'a suferit vre-o condamnățiune inflamantă și nu este pus sub urmărire, certificat medical, ac-tul de studii, certificat militar și certificat de examenul de capacitate.

Cererile ni se vor înainta până la data de 22 Iunie 1930.

Radna, 2 Iunie 1930.

Primar, Notar,
Putin.